

Riksdagen

Uppteckningar

vid EU-nämndens sammanträden

2014/15:22

Onsdagen den 28 januari

§ 1 Utrikes frågor (gemensamt sammanträde med utrikesutskottet) **Kabinettssekreterare Annika Söder** **Information inför extra möte i Europeiska unionens råd för utrikes** **frågor den 29 januari 2015**

Anf. 1 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G FORSLUND (S):

Vi hälsar kabinettssekreterare Annika Söder med medarbetare varmt välkomna hit. Först har utrikesutskottet och EU-nämnden ett gemensamt möte. När föredragning och frågestund är avklarad kommer utrikesutskottet att lämna oss, och då vidtar den formella behandlingen i EU-nämnden.

Anf. 2 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

Jag tackar för möjligheten för regeringen att med kort varsel informera både utrikesutskottet och EU-nämnden om den uppkomna situationen – och senare samråd.

Jag vill inledningsvis erinra om förtroligheten i det som kommer att sägas.

Utrikesministern kommer tyvärr inte att kunna delta i sammanträdet i morgon eftersom hon befinner sig i Washington D.C. och har ett sedan länge inbokat möte med utrikesminister Kerry. Med så här kort varsel kommer inte alla utrikesministrar att kunna delta, och vi räknar med att det säkert är en tredjedel som inte kommer att vara på plats.

Låt mig också säga att vi inte bedömer detta som ett stort problem. Vi har fått rådsslutsatsutkast, som också har delats ut till er, som från vår utgångspunkt ser mycket bra ut. Vi tror att mötet kommer att markera EU:s position på det sätt som vi finner lämpligt.

Som alla ledamöter känner till genomförs detta extra utrikesminister-rådsmöte för att diskutera upptrappningen av den ryskstödda aggressionen mot Ukraina. Under de senaste dagarna har separatistattacker med tungt artilleri genomförts på bred front med ett stort antal civila dödsoffer som följd.

EU:s stats- och regeringschefer bad i ett uttalande den 26 januari FAC att utvärdera situationen och överväga särskilt restriktiva åtgärder som syftar till en snabb och fullständig tillämpning av Minsköverenskommelserna.

Efter utrikesministrarnas möte i morgon förväntas diskussionerna fortsätta på Europeiska rådets informella möte den 12 februari. Nästa formella möte med FAC äger rum den 9 februari, och sedan har vi ett formellt möte i Europeiska rådet den 19–20 mars. Sekvensen kan bli lite komplicerad, men givetvis kommer vi hela tiden att hålla EU-nämnden och utrikesutskottet informerade.

Vår position är väl känd. Att vi tycker att den senaste veckans intensifierade stridigheter är djupt oroande är uppenbart. Beskjutningen av civila i Mariupol i lördags var oacceptabel. Det är också oroande att separatisternas besked är att en förnyad offensiv inletts i östra Ukraina. Som vi alla vet står det i strid med samtliga åtaganden som har gjorts i Minsköverenskommelserna och underminerar försöken att få en lösning på konflikten.

Det finns tydliga bevis, inte minst genom OSSE, på ett aktivt och ökande ryskt stöd. Materiel, träning och personal ställs till separatisternas förfogande. Det innebär att Ryssland har ett ansvar, och vi anser att Rysslands stöd måste upphöra omedelbart och att Ryssland måste agera och använda all sin kraft för att förhindra fortsatta strider.

Låt mig påminna ledamöterna om att statsministern den 24 januari fördömde attacken mot Mariupol och varnade för att en vidare upptrappning skulle leda till ytterligare försämring i relationerna mellan EU och Ryssland. Liknande uttalanden gjorde också höga representanten och vice ordföranden Mogherini. Sedan kom som sagt ett uttalande från samtliga stats- och regeringschefer den 26 januari i samma anda.

Regeringens uppfattning är att FAC måste skicka ett skarpt budskap till separatisterna och till Ryssland och att EU ska hålla fast vid sin linje. Vi kommer att verka för att EU förblir enat bakom sanktionerna och visar att allvarliga överträdelser av Minsköverenskommelserna får följder.

>>> Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen <<<

Vi hoppas att sanktionerna bidrar till att kostnaderna för det ryska agerandet höjs.

Vi tycker också att EU-institutionerna ska få i uppdrag att göra konkreta förberedelser för att utökade sektoriella ekonomiska sanktioner. Vi tror att det kommer att diskuteras den 12 februari, men man kan skicka en signal om det redan nu.

Samtidigt välkomnar regeringen de insatser som har gjorts för att hitta en förhandlingslösning. Vi tycker att EU parallellt måste öka sina ansträngningar för att hitta en diplomatisk lösning som garanterar Ukrainas suveränitet och territoriella integritet.

Vi måste också titta på möjligheten för EU:s institutioner, det vill säga höga representanten och kanske Europeiska rådets ordförande, att få en roll i de förhandlingar som pågår i olika format för att hitta nya vägar för att undvika ytterligare militär upptrappning.

Vi måste öka stödet till Ukraina, och vi måste driva på för reformer i Ukraina. Det finns ett behov av ökat humanitärt stöd från såväl EU som enskilda medlemsstater. Det har också kommissionsordförande Juncker just skrivit ett brev om. Det handlar givetvis om att möta det allvarliga humanitära läget i östra Ukraina.

Vad gäller det statsfinansiella läget är det viktigt att IMF arbetar hårt för att stödja Ukraina. Vi tycker att kommissionen bör undersöka möjligheten att öka EU:s tredje makrofinansiella stödpaket från 1,8 miljarder euro. Det kommer vi också att framföra i morgon.

När det gäller det humanitära stödet kan jag påminna om det som ledamöterna hört förut, nämligen att Sverige ger långsiktigt stöd till Ukrainas reformagenda på 220 miljoner kronor årligen. Vi har också givit 50 miljoner i humanitärt stöd och lägger nu ytterligare 33 miljoner kronor till detta.

Vi har sekonderat tre experter från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap för att hjälpa till i organiserandet av den humanitära hjälpen. De har ställts till förfogande till de olika FN-organ som är aktiva i området, till exempel den humanitära samordnaren Ocha och barnorganisationen Unicef.

Vårt nya bidrag på 33 miljoner kommer från Sida, och det går till FN:s Strategic Response Plan för Ukraina. Vi vill här värna Ukrainas och FN:s ledande roll samtidigt som vi tycker att det är viktigt att det också syns att EU och EU:s humanitära organisation Echo är med och hjälper de många människor som har råkat illa ut på grund av stridigheterna och de många som är på flykt i det egna landet.

Låt mig slutligen presentera mina kolleger. Torbjörn Sohlström är utrikesråd för politiska frågor, Therese Hydén är biträdande chef för Enheten för Östeuropa och centralasien, Laila Naraghi är politiskt sakkunnig hos Margot Wallström, Cecilia Tamm är biträdande Europakorrespondent och Andrés Jato är Europakorrespondent. Vi är alla beredda att svara på frågor.

Anf. 3 MARIA WEIMER (FP):

Jag tackar för en bra föredragning. Jag har följt rapporteringen i europeiska medier inför FAC, och det är roligt att se att Sverige nämns tydligt bland dem som efterfrågar tuffare sanktioner. Vi hade en intensiv Ryssland– Ukraina-diskussion i riksdagen under hösten, och det är precis denna typ av markeringar som vi vill se, att Sverige går i bräschen för en tuff politik.

Jag välkomnar också att Sverige driver på för utvidgning av både personrelaterade och ekonomiska sanktioner. Jag noterar att även Finland som tidigare haft en annan retorik i Rysslandsfrågan jämför bombningen av Mariupol med bombningen av Sarajevo 1994. Tonläget har alltså höjts även från de aktörer som tidigare var lite mer försiktiga.

Jag undrar vilken riskbedömning UD och kabinetssekreteraren gör av den nya grekiska regeringen vad gäller just EU:s Rysslandspolitik. Jag har följt diskussionen om EU-28-uttalandet som blev ett EU-27-uttalande och hur man redan på första dagen markerade genom att ringa upp Mogherini och försöka bromsa EU:s politik. Det är redan svårt att uppnå konsensus, så detta kan ställa till svåra problem, inte minst när det gäller sanktionsdiskussionerna. Det vore därför intressant att få en kommentar från kabinetssekreteraren.

Anf. 4 HANS LINDE (V):

Även jag tackar kabinetssekreteraren för föredragningen. Vänsterpartiet stöder regeringens ståndpunkt, och vi tycker att rådsslutsatserna är bra i stora delar. Vi stöder såklart också att regeringen driver på för ytterligare sanktioner.

Jag skulle dock vilja ha lite mer information om två punkter i rådsslutsatserna. I punkt 2 talas det om att man ska stödja alla diplomatiska ansträngningar. Det är såklart viktigt att vi i detta läge använder alla verktyg som finns i den utrikespolitiska verktygslådan för att komma framåt. Men är regeringen beredd att driva på för ytterligare initiativ när det gäller att få till stånd någon form av dialog i detta läge? Är man beredd att arbeta för att skapa en större sammanhållning?

Jag kan känna en viss oro över att det förs dialog i många organ samtidigt. Det skapar ett utrymme för Ryssland att spela ut olika aktörer mot varandra. Det krävs nu att vi har en sammanhållen strategi, även om dialogen sker genom olika kanaler.

Min andra fråga rör det som är punkt 8 i rådsslutsatserna och som handlar om reformer och modernisering. Vi har väl under de senaste åren lärt oss lite att när EU pratar om reformering och modernisering betyder det ofta nedskärning och privatisering.

Med tanke på den humanitära kris som vi ser i dag i Ukraina tycker vi att det är viktigt att EU i det här läget inte driver på för förändringar i ukrainsk politik som leder till att vanliga ukrainare får det sämre, att det sker nedskärningar eller försämringar i den redan tuffa vardag som många ukrainare lever i.

Jag skulle vilja få lite mer besked från regeringen om hur man ser på reformarbetet framöver.

Anf. 5 KARIN ENSTRÖM (M):

Herr ordförande! Tack, kabinetssekreteraren, för informationen!

Det är viktigt och bra att det blir ett extra FAC, att EU nu agerar snabbt och resolut när vi har en så snabbt försämrad situation. Man kan inte nog understryka hur allvarlig den är. Detta ställer återigen frågan på sin spets vad Ryssland egentligen vill åstadkomma. Man gör en upptrappning. Tänker man sig sedan att det ska bölja fram och tillbaka? Det är väldigt allvarligt.

De slutsatser som finns beskrivna och det som har angetts i regeringens ståndpunkter och i kabinetssekreterarens föredragning låter bra: att hålla uppe trycket, att hålla uppe stödet och att ytterligare intensifiera stödet till Ukraina. De 33 extra miljonerna är vad som minst kommer att behövas. Det är också bra att titta på vad vi kan göra särskilt från svensk sida, inte bara i form av pengar utan också med experter, som vi har exempel på.

Det jag naturligtvis är orolig för är sammanhållningen inom EU. Regeringen har angett sin ståndpunkt att ytterligare sanktioner bör övervägas. Vi vet att det är en trappa, ett antal beslutssteg som måste genomföras.

Jag vill tolka det så att Sverige vill se ytterligare sanktioner eftersom läget är så allvarligt. Sedan måste man göra en inventering kring vad,

vilka och hur. Jag hoppas att det är den tolkning som vi ska göra, att Sverige och regeringen kommer att göra allt för att ytterligare stärka sanktionerna. Det är egentligen min huvudfråga.

2014/15:22
28 januari

Anf. 6 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

Jag ska försöka vara så kortfattad som möjligt. Jag tycker att ledamöternas frågor illustrerar komplexiteten i den här frågan, som har så oerhört stor betydelse för oss själva. Sammanhållningen i EU, vad Ryssland vill och hur vi påverkar Ryssland är otroligt svåra frågor som vi ställer oss hela tiden.

Jag vill först kommentera Maria Weimers fråga om den grekiska regeringen. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Jag skulle ändå vilja säga att det nu förefaller vara lite lättare att komma överens. Jag tror att allvaret i situationen har blivit tydligt för många, med de händelser som föregick Mariupol och händelserna i Mariupol. >>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Det jag vill säga apropå Hans Lindes kommentar om de diplomatiska ansträngningarna är att vi behöver ett agerande där Ryssland inte kan splittra medlemsländerna och där vi vet vad vi vill åstadkomma. Om vi tittar bakåt kan vi titta på vad Mogherini försökte göra vid förra FAC, att ha en öppen diskussion. Vi hade inga rådsslutsatser, och vi var alla här besvärade över otydligheten. Jag tror att hennes ansats var att försöka åstadkomma någon sorts enighet om olika steg, medveten om att det finns olika grupper, inte minst i de större länder som deltar. Vi får väl hoppas att den ansatsen kan komma tillbaka.

När vi säger att vi vill ha med EU-institutionerna och Mogherini i förhandlingsprocessen handlar det om att hon och hennes medarbetare ska företräda de 28 och att vi ska försöka ena oss om en bas för det agerandet.

När det gäller frågan om reformer och att inte driva på för humanitära försämringar håller vi med om komplexiteten i frågan. Jag kan inte detaljerna i hur hårt vi driver det som har att göra med det som skulle kunna sätta den humanitära situationen i fara, hur hårt IMF driver sina krav.

Men jag tror att man på ett övergripande vis kan säga att det finns stor förståelse för detta och att mycket av reformansträngningarna inte handlar om att strama åt ekonomin ytterligare utan snarare handlar om att ha de rättsstatsinstitutioner på plats som är avgörande för att samhället ska kunna fungera.

Vi återkommer gärna med mer information om hur detaljerna i detta ser ut. Men jag tror inte att vi behöver vara särskilt oroliga för just detta. Det skulle inte heller vara ett särskilt förståndigt agerande att dra ned förutsättningarna för ett drägligt liv för människor med den ena penningpåsen – eller bristen på penningpåse – och sedan komma med humanitärt bistånd med den andra. Det måste finnas en sammanhållning också i den politiken.

Med det har jag också kommenterat Karin Enströms kommentar om sammanhållningen i EU. Det förefaller som om vi är mycket överens om

betydelsen av det, och vi ska göra vårt bästa för att åstadkomma det, också eftersom det har betydelse för oss själva att EU är enigt.

Vi tror att en inventering av sanktionerna – den processen som sådan – är en viktig signal till Ryssland om att detta är något som är på gång och att vi tar händelserna på allvar på det viset att vi också tittar på nya sanktionsmöjligheter. Sanktioner som hot kan fungera bra ibland.

När det gäller insatser på marken nämnde jag insatserna genom Myndigheten för samhällsskydd och beredskap. Där har vi börjat titta på om vi kan göra ytterligare saker mer konkret på det humanitära området. Till exempel tror vi att det kan finnas en efterfrågan från både FN och EU på ytterligare insatser från Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

Anf. 7 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G FORSLUND (S):
Tack så mycket! Då vill jag kommentera lite.

Det är oerhört frustrerande att se det som nu sker. Jag tycker att de konsekvenser och det agerande som vi nu diskuterar är just sådant som EU ska ägna sig åt. Det är just så här vi ska möta den här typen av konflikter.

Det vore också önskvärt att detta fick resultat. Vi ser att den ryska ekonomin drabbas hårt både av de ekonomiska sanktionerna och av de oljeprissänkningar som har varit. Men i Ryssland vidhåller man ändå sin linje och hårdar ut, så att säga.

Tyvärr ser vi inte några folkliga protester mot de nedskärningar och umbäranden som nu finns i Ryssland. Det talas om sänkta pensioner, stängda sjukhus och en hel del ganska dramatiska nedskärningar i Ryssland på grund av den utsatta ekonomiska situation som man är i. Men än så länge ser vi inga större protester folkligt mot det. Man kan dock naturligtvis hoppas att det kommer en reaktion som leder till att Ryssland börjar besinna sitt agerande.

Jag tycker att det i de ståndpunkter som regeringen har är bra att säga att ytterligare sanktioner ska övervägas. Det vi hör från kabinetssekreteraren är också tydligt om att det handlar om att både utöka och att lägga till personer. Jag uppfattar det som ett tydligt ställningstagande för att man vill fortsätta sanktionsvägen och stärka den ytterligare.

Anf. 8 TINA ACKETOFT (FP):

Tack så mycket, kabinetssekreteraren, för föredragningen! Precis som min kollega Maria Weimer har varit inne på ser vi fram emot de fortsatta diskussionerna. Jag tror också att den enda vägen är att utöka sanktionerna.

Tyvärr är den ryska befolkningen så van vid umbäranden att det kommer att dröja länge innan vi får den folkliga resning som vi hoppas på. Men att sanktionsvägen är den enda rätta vägen att gå just nu ställer vi upp på.

Jag utgår från att kabinetssekreteraren är medveten om de debatter som just nu pågår i Europarådet. Man ser också under punkt 4 i rådsslutsatserna att EU ska fortsätta att arbeta nära de internationella parterna. Där inkluderas också Europarådet.

Tyvärr vann Ryssland i går en stor seger genom att man fick en majoritet för att lyfta de sanktioner som Europarådet har på den ryska delegationen i monitoring committee, och i morgon kommer man att votera om Ukrainarapporten, vilket de facto kommer att innebära att Europarådet lägger sig platt för Ryssland.

Detta är något som jag skulle vilja ha kabinetssekreterarens syn på, hur vi som svensk aktör i det EU-forumet kan svara på detta. Det är ju otroligt sorgligt att det som ska vara Europas högborg för mänskliga rättigheter, demokrati och rättsstatens bevarande faktiskt lägger sig platt för Ryssland. Då talar vi om länder som Spanien, Grekland och Cypern, som alltså i monitoring committee enhälligt gick in och röstade för att sanktionerna ska hävas.

Det är inget annat än ett sätt för Ryssland att – om man nu inte kan splittra EU-länderna – i alla fall kunna splittra dem på nivån Europarådet.

Det kan också sägas som en liten parentes att det var ganska magstarka meddelandena som gick ut på Twitter direkt från den ryska talmannen om den stora seger som nu var vunnen i Rysslands namn.

Anf. 9 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

Ordförande! Tack, kabinetssekreteraren, föredragningen!

Tittar jag på både den kommenterade dagordningen från regeringen och utkastet till rådsslutsatser tycker jag att jag delvis har fått svar. Men jag vill ändå ha lite ytterligare förtydliganden.

Det gäller punkt 2 i utkastet till rådsslutsatser, där det står att man ska jobba på de diplomatiska ansträngningarna. Det står att man ska jobba i god tro, good faith. I punkt 2 i det förra non-paper som vi hade uppe till diskussion tidigare sägs det att man vill ha en dialog med Ryssland och jobba på det spåret.

Ska man uppfatta det så att det ska ligga kvar samtidigt som punkt 3, där det blir en skärpning och en stark skrivning om att man ska utöka de restriktiva åtgärderna? I regeringens ståndpunkt i den kommenterade dagordningen står det att sanktioner bör övervägas. Det kan ställas mot punkt 3, att vi ska ha utökade restriktiva åtgärder, vilket jag uppfattar är det vi ska åstadkomma på mötet. Är det så jag ska uppfatta det?

Sedan till punkt 8 och det interna inom Ukraina. Det krävs naturligtvis att det, som det står i punkt 8, ska ske politiska och ekonomiska reformer. Vad jag har förstått är ekonomin i Ukraina verkligen katastrofal. Jag förstår att det därför behövs humanitärt stöd, och att regeringen är med och bidrar till det är bra. Men jag är fortfarande orolig över vad som händer med den ekonomiska situationen och hur länge man klarar att hålla allt under armarna och ha folket med sig, så att det inte finns någon oro på det området för att man fortsätter på den linjen.

Anf. 10 Kabinetssekreterare ANNIKA SÖDER:

>>> *Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen* <<<

Europarådets diskussioner är en fråga för parlamentarikerna. Det finns en svensk delegation på plats med representanter från Socialdemokraterna, Moderaterna och Sverigedemokraterna, om jag är rätt informerad. Den delegationen har, enligt den information som vi har fått från vår

ambassadör på plats, stått upp för att vidmakthålla sanktionerna. Det har tyvärr inte alla gjort.

Det är ingenting som regeringen kan lägga sig i. Men jag vill säga att vår information är att besluten ännu inte är fattade. Det betyder naturligtvis också att det finns utrymme för parlamentariska kontakter om parlamentariker skulle vilja ha sådana. Jag vet att våra ledamöter där nere är aktiva, enligt vår ambassadör.

Om jag förstod den första delen i Désirée Pethrus frågor rätt kan jag säga att det stämmer att tanken är att både göra nya listningar och försöka ha förhandlingar. Vi måste kunna agera på båda spåren samtidigt och sätta tryck bakom vår roll – EU:s roll – i förhandlingarna med nya listningar.

När det gäller *ska* eller *bör* är det vår uppfattning, som vi har försökt skriva i underlaget och som jag har försökt säga tidigare, att listningar ska beslutas. Sedan är det upp till EEAS att ta fram vilka individer som det slutligen blir fråga om.

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Det är alltså lite olika språkbruk beroende på vilken typ av sanktion som vi talar om. Listningar är kanske en något mildare åtgärd och mer fokuserad. Ekonomiska sanktioner kräver mer förarbete och är en allvarligare åtgärd.

Den makroekonomiska situationen är fruktansvärt allvarlig. Man kan tycka att det har tagit lite lång tid för EU, IMF och andra att verkligen ta tag i frågan. Men nu arbetar vi alla med att försöka få till stånd en situation som innebär att man lättar på det makroekonomiska trycket.

Det var en diskussion i Ekofins informella del i går morse. Den diskussionen kommer att fortsätta, och det är nu bara dagar kvar tills det kommer att fattas beslut i den frågan som inte faller under FAC.

Anf. 11 KENT HÄRSTEDT (S):

Genom mitt arbete i OSSE har jag varit i dessa områden ett tiotal gånger det senaste året, och jag har även varit i Moskva. När man talar med ledare i Moskva är det inte mycket som tyder på att de är beredda att förändra sin inställning på något sätt.

Syftet med de sanktioner som vi successivt skruvar upp måste vara att vi försöker få till stånd en förändring.

Nu talar kabinetssekreteraren om att det görs diplomatiska ansträngningar. Finns det några framsteg över huvud taget i dem? När vi tittar på de överenskommelser om vapenstillestånd och så vidare som man har gjort i Minskprotokollet är det inte mycket som respekteras. De bryts ganska omedelbart efter att man har gjort överenskommelser.

Kan kabinetssekreteraren säga någonting mer om de diplomatiska samtalen och ansträngningarna till dialog med Moskva, som ändå måste vara vägen framåt? Sanktionerna och pressen är medel som vi använder för att vi hoppas att de diplomatiska ansträngningarna ska bära någonsans.

Som har nämnts här finns det en oro. Från flera olika huvudstäder kommer det signaler om ett slags trötthet i fråga om sanktionerna. Visst

har gänget i EU hållit ihop så här långt. Men samtidigt börjar det, som jag förstår, finnas mer än en sång som sjungs från vissa huvudstäder.

Det är viktigt att vi lyckas hålla ihop om dessa ansträngningar och denna press ska kunna användas mot Moskva.

Det sista jag skulle vilja säga är att Kina samtidigt har uttryckt att man kommer att stå vid Rysslands sida. Det finns flera tecken på att så är fallet. Det kommer säkert inte att vara gratis. Men Kina har sagt att man är beredd att ställa upp ekonomiskt för Ryssland om Ryssland skulle få allvarliga problem. Det har uttalats från Peking. Sedan kommer det säkert att ske med en rejäl ränta på dessa pengar.

Jag skulle vilja ha lite kommentarer på detta.

Anf. 12 VALTER MUTT (MP):

Jag tackar kabinetssekreteraren för en informativ redogörelse.

Precis som Kent Härstedt skulle jag vilja ha lite mer information om de diplomatiska ansträngningarna och potentialen i dem.

Jag har också en fråga som gäller punkt 4 och som egentligen berör detta, nämligen EU:s samarbete med internationella partner, bland andra FN. I den sista meningen i punkten talas det om ett utökat OSSE-mandat och förutsättningarna för ett utökat antal engagerade i OSSE-missionen. Jag skulle vilja veta mer om förutsättningarna att få igenom det i närtid.

Anf. 13 MARGARETA CEDERFELT (M):

Jag vill också tacka kabinetssekreteraren för redogörelsen. Det är naturligtvis bra med de sanktioner som införs, så att det är tydligt från svensk sida.

Min fråga handlar just om sanktionerna. Det var bra att få en tydlig redogörelse om vad som görs och lite grann om vad som planeras. Jag undrar om det finns något ytterligare att tillägga där.

Att jag ställer den frågan beror på att vi som parlamentariker regelbundet får information om sanktioner. Men det är sällan vi kan se en helhet. Det görs sanktioner på olika nivåer. Sedan tillkommer det saker, och det tas bort saker. Det skulle vara bra att få veta om det finns något ytterligare att tillägga i fråga om det som kan underlätta för oss att se vilka sanktioner som görs.

Anf. 14 SOFIA ARKELSTEN (M):

Det finns mycket som man kan säga, bland annat om Kent Härstedts inlägg. Men detta är inte rätt forum för en sådan debatt.

Jag har en fråga om punkt 7 som handlar om propagandan och det informationskrig som pågår. På det förra FAC-mötet presenterades ett förslag, liggande på bordet, från ett antal länder. Vi hade önskat att Sverige hade ställt sig bakom det redan från början och varit en del av initiativtagarna, trots att Nato nämndes. Men det hände inte. Däremot fick vi veta att Sverige åtminstone ställer sig bakom det.

Är den här punkten att se som en naturlig fortsättning på detta initiativ, och hur kommer Sverige att bidra?

2014/15:22

28 januari

Anf. 15 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

Jag vill först säga till Margareta Cederfelt att vi gärna överlämnar ett papper med de olika sanktionsbitarna som rör Ukraina och Ryssland, så att utrikesutskottet och EU-nämnden får en tydlig bild av komplexiteten. Det är nämligen mycket komplicerat. Det gör vi gärna, och då behöver vi kanske inte tala så mycket mer om det här och nu.

När det gäller sanktioner som metod har Sverige under lång tid lite grann stått på barrikaderna för att det ska vara smarta sanktioner. Det är också det som vi till en del tillämpar här. Listningar är smarta sanktioner, alltså att de inte ska drabba ett helt folk utan att man ska försöka komma åt dem som man faktiskt vill komma åt.

Jag säger detta därför att det är oerhört viktigt att sanktionerna är verkningsfulla, eftersom de bara är ett medel och inget mål i sig själva. Det är också viktigt att man tydligt vet när man kan släppa på sanktionerna. Det är extra komplicerat när vi är 28 länder som ska vara med och bestämma om detta. Vi tror att metoden fungerar. Vi tror att den fungerar väldigt bra som hot. Den kan fungera under tiden som sanktionerna finns. Den kan också fungera när man säger att om ni gör så och så kanske vi kan släppa sanktionerna.

Det finns alltså ett antal användningsområden för sanktioner. De är också ett sätt att sätta styrka i diplomatiska ansträngningar. Jag upprepar därför vad jag sade förut, nämligen att vi tror att det är möjligt att gå båda vägarna.

När det gäller de diplomatiska ansträngningarna ser vi ett behov av en gemensam strategi. Det är därför som vi vill se en starkare roll för EU, EU:s institutioner och för Mogherini med ett tydligt mandat från de 28 länderna.

Mönstret i förhandlingarna hittills har varit att de tar fart några dagar före ett möte i FAC eller i Europeiska rådet. Hittills har det inte inneburit att förhandlingarna har lett någonstans. Då är det inte EU som är boven i det dramat, utan det är snarare Ryssland.

Jag skulle vilja be utrikesrådet Torbjörn Sohlström att säga några ytterligare ord om förhandlingarna så att ledamöterna får lite mer inblick i hur de löper på fram och tillbaka.

Anf. 16 Utrikesrådet TORBJÖRN SOHLSTRÖM:

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Anf. 17 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

Jag återkommer till frågan, som Sofia Arkelsten tog upp, om det papper som ett antal medlemsländer tillställde FAC vid det förra mötet i FAC. Vi ville inte finnas med på detta papper eftersom det hade implikationer för framför allt mediefriheten, eftersom det fanns ett antal formuleringar om hur man skulle styra mediernas agerande i propagandafrågan. Det tyckte vi inte var lämpligt. Däremot har vi gemensamt stött denna fråga vid det senaste mötet i FAC.

Vad gäller vad Sverige självt gör har vi startat en dialog med civilsamhället som jobbar i förhållande till Ryssland och med experter kring dessa frågor. Vi har också en dialog med de baltiska länderna som upplever den ryska propagandan på ryska som en mycket besvärlig fråga.

Sedan är detta naturligtvis också en fråga för Sverige. Den tittar kompetenta myndigheter i Sverige på, bland annat just Myndigheten för samhällsskydd och beredskap.

Anf. 18 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G
FORSLUND (S):

Vi tackar för föredragning, svar och resonemang kring frågorna.

Utrikesutskottet kommer nu att lämna mötet. Jag och övriga i utrikesutskottet tackar för den här gången.

2014/15:22
28 januari

§ 2 Utrikes frågor (endast EU-nämnden)

Kabinettssekreterare Annika Söder

Information och samråd inför extra möte i Europeiska unionens råd
för utrikes frågor den 29 januari 2015

Anf. 19 ORDFÖRANDEN:

Välkomna till EU-nämndens fortsättning på mötet. Det gäller utrikes frågor, och vi har kabinettssekreterare Annika Söder med medarbetare här.

På föredragningspromemorian ser vi att den dagordningspunkt vi ska diskutera är punkt 3, Ukraina. Vi har redan haft en diskussion med utrikesutskottet här. Finns det något ytterligare som du vill säga, Annika Söder?

Det vi behöver veta är om det kommer att bli rådsslutsatser eller om det huvudsakligen kommer att vara en diskussion.

Anf. 20 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

Det pågår förhandlingar i Kusp och i Coreper i dag. Det finns inget som tyder på att det inte skulle bli slutsatser. Som jag sade tidigare förefaller det råda bred enighet. Det är bara ett par länder som har tveksamheter när det gäller innehållet i slutsatserna. Sedan ska man aldrig ropa hej förrän man är över bäcken, men allting tyder på att det blir så.

Anf. 21 ORDFÖRANDEN:

Då föreslår jag att vi behandlar det som en beslutspunkt.

Är det någon som vill begära ordet för ytterligare förtydliganden efter diskussionen i utrikesutskottet?

Anf. 22 KARIN ENSTRÖM (M):

Herr ordförande! Eftersom det nu är en annan del av mötet – nu är det EU-nämnd och samråd – vill jag understryka vikten av att det inte bara handlar om att överväga ytterligare sanktioner utan om att vara beredd på att införa dem, beroende på var vi är i de olika beslutsstegen. Jag uppfattar att det finns bred enighet om detta. Jag frågar för att känna mig säker på att det inte bara handlar om att vara beredd på att diskutera sanktioner utan också om att införa dem.

Anf. 23 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:

>>> **Hemlig enligt 15 kap. 1 § offentlighets- och sekretesslagen** <<<

Kring detta kan man också diskutera förtydliganden om områden och så vidare. Om det skulle komma upp kan det också få plats där.

Anf. 24 ORDFÖRANDEN:

Jag tolkar detta som ett medskick från Karin.

Då finner jag att det finns stöd för regeringens ståndpunkt i denna fråga. Jag antar att det inte finns några övriga frågor.

Anf. 25 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:
Det finns inga andra frågor anmälda.

2014/15:22
28 januari

Anf. 26 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):
Låt mig bara till protokollet säga att Karin Enströms medskick gällde hela Alliansen. Vi hade samtalat om detta innan.

Anf. 27 ORDFÖRANDEN:
Jag har tolkat det som att det finns enighet i de här frågorna.

Anf. 28 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER:
Vi behöver inget medskick, för vi driver precis de här frågorna. Jag uppfattade också i den förra diskussionen att det var många partier som stod på den linjen. Vi tackar för det stödet!

Anf. 29 ORDFÖRANDEN:
Jag uppfattar också att det finns stor enighet i den frågan.

§ 3 Rättsliga och inrikes frågor

Statsrådet Anders Ygeman

Information inför informellt ministermöte den 29-30 januari 2015

Anf. 30 ORDFÖRANDEN:

Då är statsrådet Ygeman här. Det handlar om rättsliga och inrikes frågor, det informella mötet. Det är en informationspunkt.

Anf. 31 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Jag ska börja med att understryka några saker. Först och främst vill jag säga att vi hade en längre övning med justitieutskottet i går, där vi gick igenom hela komplexet om EU och terror och hade överläggning med utskottet i den del som handlar om systematisk behandling av biljettinformation, alltså det som på EU-språk kallas för PNR, passenger name record. Jag upplever att regeringen och riksdagen i mening av justitieutskottet har en bred samsyn på hur vi ska gå vidare med frågor om terrorism.

I morgon kommer jag och justitieministern att träffas i Riga. Ordförandeskapet har skissat på en gemensam viljeyttring i de här frågorna. Den motsvaras ungefär av den viljeyttring som fransmännen tog fram till det ännu informellare ministermöte som var i Paris direkt efter de tragiska händelserna där. Det var då en mindre krets av EU:s inrikesministrar som träffades: EU9-kretsen, förstärkt av USA:s minister of home affairs och minister of justice, Eric Holder. Tanken från ordförandeskapet är att detta ska vara ett inspel till stats- och regeringschefernas informella toppmöte den 12 februari.

Ni får ta den information ni nu får för vad den är. Det är en information om hur det ser ut precis just nu. Det ändrar sig ganska radikalt eftersom medlemsländerna just nu håller på att göra inspel, och så ändras texten och det kommer en ny version och så vidare. Det ni nu får är en ögonblicksbild. Det hör inte till vanligheterna att vi informerar EU-nämnden på det här sättet, utan vi brukar göra det i annan ordning, men eftersom det är en fråga som är intressant och som är uppe på dagordningen väljer vi att göra så här. Ni får se det som en extraservice till EU-nämnden att vi nu kommer och föredrar den och har möjlighet att svara på era frågor.

Ordförandeskapet har föreslagit några punkter. I stort följer de det som stod i Parisdeklarationen. Det handlar om följande punkter:

- systematisk biljettinformation, PNR,
- gränskodexen i Schengen, det vill säga möjligheten att göra systematiska kontroller vid Schengenområdets yttre gräns,
- den lätt tveksamma punkten om innehåll på internet,
- möjligheten att förebygga radikaliserings,

- informationsutbyte mellan medlemsländerna, deras säkerhetstjänster och Europol och
- åtgärder mot vapensmuggling. Detta fanns inte med Parisdeklarationen i särskilt hög grad och är alltså i den mening en ny punkt.

2014/15:22
28 januari

Grunden för regeringens hållning har jag redovisat här förut. Vi måste slå vakt om de grundläggande fri- och rättigheterna och de mänskliga rättigheterna. Vi kan inte i kampen mot terrorism vidta åtgärder som undergräver det samhälle vi säger oss vilja skydda. Det är fundamentalt i allt vi gör. Det gör att vi exempelvis vänder oss ganska kraftigt mot de skrivelser om att begränsa innehåll på internet som förs fram här.

Samtidigt har vi förståelse för att det finns länder som inom sin rättsstat och sin yttrandefrihet i dag har förbjudit visst material i tidningar och därför vill ha samma lagstiftning när det gäller internet. Vi har respekt för det, men vi vill inte göra det, och vi har varit väldigt tydliga med det. Vi tycker att man ännu tydligare än i Parisdeklarationen kan slå fast att det finns en sådan skillnad mellan ländernas lagstiftning. I medierna framställs det ibland som om vi skulle vilja ha dessa restriktioner på internet bara för att vi har skrivit på Parisdeklarationen, men så är inte fallet. Det är heller inte möjligt att införa detta med den grundlag vi har i Sverige.

Informationsutbytet mellan stater informerade jag justitieutskottet om i går. Sverige har ett bra samarbete med de större säkerhetstjänsterna inom EU. Det finns dock problem, också inom länderna, när det gäller arbetet säkerhetstjänsterna emellan i de olika länderna. De civila och militära säkerhetstjänsterna kan ibland vara konkurrerande inom länderna, och därmed delar de inte material mellan sig. Och om en viss säkerhetstjänst har problem med att dela material inom landet är det väldigt svårt att få den säkerhetstjänsten att dela material utanför landet.

Vi är dock beroende av att säkerhetstjänsterna har ett förtroendefullt samarbete, så att vi kan hjälpa andra och få hjälp av andra när det gäller misstänkta terrorister och attentatsplaner. Det var på det sättet vi år 2010 hjälpte danskarna att avvärja attentatet mot Jyllands-Posten, som ju var på väg att bli en föregångare till attentatet mot Charlie Hebdo.

När det gäller PNR-frågan hade vi överläggning i justitieutskottet i går. Det pågår en rörelse för att hitta en kompromiss mellan ministerrådet och EU-parlamentet. Jag har också hört rykten om att kommissionen kommer med nya förslag under dagen. Då handlar det väl om att försöka hitta bättre skydd för den personliga integriteten, så att man kan få ett starkare stöd i EU-parlamentet för förslagen om systematisk behandling av biljetthinformation.

I Sverige använder vi oss av denna information i dag. 80 procent av narkotikabeslagen vid Arlanda flygplats sker med hjälp av systematisk biljetthinformation. Det är naturligtvis viktigt att EU-systemet, när det kommer på plats, också kan ha gemensamma regler när det gäller hur vi hanterar skyddet av den personliga integriteten. Om vi inte får ett EU-system på plats är risken att vi får 14, 16 eller 18 olika PNR-system i de

olika länderna med olika grad av skydd för den personliga integriteten. Sedan ska denna information i sin tur utbytas med andra länder.

Redan i dag har vi avtal med USA, Kanada, Australien och Mexiko. Om man då har olika regler kan det bli ett riktigt kaos, och det vill vi inte hamna i.

Jag slutar där, herr ordförande, och hoppas att ni har fått en någorlunda god bild av våra svenska ståndpunkter och av hur joint statement ser ut just nu.

Anf. 32 ORDFÖRANDEN:

Tack för informationen!

Anf. 33 ESKIL ERLANDSSON (C):

Även jag vill tacka för informationen. Det är värdefullt att vi får denna information även om det inte är formellt nödvändigt.

Min fundering gäller den strid, kan man väl kalla det, som står mellan parlamentet och rådet i det här avseendet. Vad jag förstår finns det omkring 400 tilläggsyrkanden eller motförslag i parlamentet. Många av dem gäller huruvida saker och ting borde förhandsgranskas av domstol och om det är genomförbart eller inte. Min undran är då om inte detta vore något för Sverige att föra fram i sammanhanget. Det vore förfärligt, tycker jag, om det infördes en lagstiftning som sedermera blev fälld av vår egen europadomstol. Det går att få förhandsbesked om detta står i överensstämmelse med den grundsyn vi har när det gäller till exempel personlig integritet.

Till detta vill jag lägga att jag vet att det framfördes en avvikande mening från Centerpartiet i går. Den vidhåller jag. Nu är detta ingen formell överläggning, men jag säger det ändå.

Anf. 34 KRISTER HAMMARBERGH (M):

Vi hade en bra diskussion i går i justitieutskottet. Det kan jag videra. Det är inte så att regeringsskiftet har inneburit någon positionsförändring i de här frågorna. Det finns en blå tråd, och det är vi tacksamma för. När det gäller terroristbekämpning är det samma svenska position, det vill säga att vi måste ha effektiva och goda åtgärder men samtidigt värna den personliga integriteten.

Diskussionen om PNR är en gammal diskussion där Sverige med majoritet har tagit ställning i PNR-frågan. Vi har en fungerande lagstiftning i dag, men den fungerar inte på ett effektivt och bra sätt som nu sker när det gäller utbyte av olika delar.

Sedan har frågan fastnat, och det är klart att det säkert finns tillfälle för kompromisser. Den svenska positionen, som den var i de tidigare förhandlingarna innan rådsbeslutet, tycker jag lämnar rätt stora öppningar för att kunna komma överens i den här typen av frågor.

När det gäller diskussionen om domstolar handlar frågan för övrigt inte om förundersökningar utan om underrättelseinhämtning.

Vi stöder regeringens position från Moderaternas sida.

Anf. 35 TINA ACKETOFT (FP):

Tack, statsrådet, för dragningen! Jag tror att det är jätteviktigt att vi har de här mötena så tidigt och så tätt som möjligt, för det är frågor som ligger oss alla varmt om hjärtat.

Det är också skönt att höra statsrådet säga att man trycker på vikten av ett fritt internet och den personliga integriteten när det gäller den systematiska biljettkontrollen och innehållet på internet.

Som jag förstod det var det en punkt utöver den tidigare Parisdeklarationen som handlade om åtgärder mot vapensmuggling. Kan vi få höra lite mer om det, om det finns något tydligare?

Anf. 36 AMINEH KAKABAVEH (V):

Tack, statsrådet, för föredragningen! Det är också glädjande att Anders Ygeman betonar vikten av integritetsskydd och yttrandefrihet på internet.

Av just den anledningen hade Vänsterpartiet en avvikande mening i går i justitiekommittén, och vi kommer att vidhålla den med just betoningen att integritetsskydd, yttrandefrihet och demokrati inte får inskränkas i jakten på terrorister. Det är viktigt.

Anf. 37 ORDFÖRANDEN:

Jag oroar mig lite grann för en utveckling där olika länder håller på att stänga ned bitar av internet utan domstolsprocesser och att man i EU nu försöker kopiera det på EU-nivå.

Ungefär 98 procent av svensk internettrafik passerar någon gång en utländsk serverhall innan den har nått den svenska mottagaren igen. Därför påverkas även vi om de har alltför drakoniska åtgärder, så det är bra om man kan få en samsyn kring hur man ska sköta internet på ett rättssäkert sätt.

Jag välkomnar också regeringens betoning på att alla åtgärder ska vara rättssäkra. Det är det som är grunden, som är basen för allt arbete.

Här ser jag väl att det finns en möjlighet att komma framåt. Ministern nämnde själv att man använder det vid narkotikasmuggling. Det är på det sättet att man letar efter misstänkta personer som man flaggar för. Det är alla överens om – även EU-parlamentet skulle acceptera en sådan lösning. Man gör en snabbsökning om man behöver ett visst flygplans passagerare eller någonting. Det är också det som parlamentet har accepterat.

Den stora konflikten tror jag ligger i att artikel 29-kommittén, FRA – och då pratar jag om EU:s myndighet för grundläggande mänskliga rättigheter, inte vår svenska myndighet som heter likadant – och EU:s dataskyddstillsynsman alla tre har sagt att åtgärderna i kommissionens förslag som föreligger i dag inte är proportionerliga, inte bevisat nödvändiga och inte heller har visat sig effektivt.

Jag tror att en kompromiss skulle kunna vara att man inte gör de här analytiska masskörningarna för att med hjälp av statistiska modeller hitta falska positiva träffar, som man brukar prata om. Man hittar alltså Medelsvenssons som råkar ha släktingar på fel ställe, som åker för ofta dit

eller som råkar sitta bredvid en person på ett flygplan för många gånger och så vidare.

I stället kan man ha ett system där man har en korttidskörning på vem det är som kommer just därifrån den gången eller så letar man efter specifika personer. Det är där vi uppnår den 80-procentiga effektiviteten, annars är risken stor att vi ägnar miljoner euro åt att leta efter misstänkta Medelsvenssons som efter långa utredningar visar sig vara helt oskyldiga och hade blivit utpekade av en slump.

Om man undviker den typen av analysmönster kanske det finns en möjlighet att komma framåt med en kompromiss som dels är förenlig med grundläggande mänskliga rättigheter och också blir effektivt och kostnadseffektiv. Det finns säkert en väg framåt här.

Jag känner mig därför trygg med det som regeringen har sagt i frågan: att man ska ha en bas med rättssäkerhet och rättstrygghet och att vi, när det gäller rättssäkerheten och för att inte anta en lagstiftning som sedan inte blir någonting för att den blir överkörd av domstolen, tittar på vad de kompetenta myndigheterna på EU-nivå har kritiserat lagstiftningen för och ser till att ta hänsyn till deras kritik när den är färdig. Då tror jag att vi har en kompromiss som skulle kunna fungera.

När det gäller vapenhanteringen planerar man alltså en översyn av EU:s nuvarande regelverk för hur vi hanterar lätta vapen, eller är det några andra åtgärder som föreslås?

Anf. 38 DÉSIRÉE PETHRUS (KD):

I går var det ju en överläggning i justitieutskottet, och vårt parti Kristdemokraterna stöder regeringens inriktning. Naturligtvis är det viktigt att balansera demokrati, yttrandefrihet, rättssäkerhet och alla dessa frågor som vi måste hålla i luften samtidigt som vi ska vidta kraftfulla åtgärder.

Vi ser naturligtvis också fram emot att regeringen återkommer inom Sverige, kring vår egen lagstiftning, enligt det direktiv som regeringen har lagt fram till den utredning som ska komma fram emot sommaren.

Jag antar att alla länder också har väldigt mycket arbete själva att göra internt i respektive land, men när det gäller PNR är det väl viktigt att vi försöker hålla det så restriktivt som möjligt. Även om alla de uppgifter som behövs för att polisen ska kunna göra ett bra arbete också är viktiga får vi väl se till att inte gå på det här med religiositet och sexuell läggning – det finns olika frågor som har varit uppe till diskussion som kan verka lite skrämmande, kan jag tycka.

Vi stöder den balans som vi uppfattar att regeringen har.

Anf. 39 ORDFÖRANDEN:

I det nuvarande förslaget har man tagit bort det här med kosten. Det som finns kvar är till exempel språk registreras för folk under 18 år som åker på UM-status, och då kan man hitta etnisk bakgrund.

Det är de bitarna som fortfarande finns kvar i förslaget, så det får vi titta närmare på.

Jag vill börja med att understryka att jag inte tror att det förslag som vi ser nu kommer att vara det förslag som vi tar ställning till i EU-nämnden sedan. Det kommer att vara en process där man kommer att ändra sig för att leva upp till polisens, säkerhetspolisens och tullens behov av dess data och också för den personliga integriteten.

Om jag ska nämna några saker där vi är beredda att ändra i förslaget kan det vara att få dataskyddsdirektiv och dataskyddsförordning på plats. Det kan vara tidsgränserna för hur länge man sparar information, både identifierat och oidentifierat. Det kan också vara det som ordföranden var inne på på slutet, alltså omfattningen av de uppgifter man ska lagra. Det kan fortfarande finnas en del information som faktiskt inte är nödvändig för de rättsvårdande myndigheterna att lagra men som ändå lagras och som man ändå uppger när man köper biljetten.

Det är väl i dessa delar man kan tänka sig en kompromiss i EU-parlamentet.

Eskil Erlandsson frågade om domstolen. Jag tror att vi har de domstolsförslag vi behöver för att få det här på plats. Jag tror inte att vi behöver en förhandsprövning. Det som var i EU-domstolen var att de underkände avtalet med Kanada. Det fick den lätt parodiska effekten att det gamla avtalet om PNR-uppgifter som i stället blev gällande i Kanada hade sämre skydd för den personliga integriteten än det som domstolen underkände. Så det var kanske lite av en pyrrhusseger.

Till Eskil Erlandsson och Amineh Kakabaveh: Även om jag har hört och sett att ni i justitieutskottet har anmält en avvikande mening och vi har haft överläggning, vill jag ändå uppmana er att till nästa gång vi har den här diskussionen i EU-nämnden fundera över vad det får för konsekvenser för Sverige och de svenska rättsvårdande myndigheternas användning av dessa data.

Som jag sa sker 80 procent av de narkotikabeslag som sker på Arlanda flygplats med hjälp av PNR-uppgifter. Om ni är emot PNR-lagring inom EU måste ni förr eller senare också förhålla er till svensk polis arbete och hur det ska gå till.

Detta kan vi återkomma till vid ett senare tillfälle, men jag vill bara skicka med det så att ni tänker hela kedjan ut.

Jag tror har svarat på de flesta av de synpunkter som kom fram. Tina Acketoft frågade om vapen, liksom ordföranden. Det är framför allt att Schengen Information System nämns, om man ska ha in vapensmuggling i det. De uppgifterna finns inte i dag. Men vi pratar fortfarande om tre meningar i ett tvåsidigt uttalande, så detaljeringsgraden är inte överdrivet imponerande.

Krister Hammarbergh hade bara en blå tråd som poäng. Det var väl ingen fråga, som jag uppfattade det.

Det är väl någonting som är rätt positivt. Meningen var att statsrådet skulle höra den delen där vi stöder regeringens ståndpunkt. Jag hoppas att ministern är nöjd och glad över detta.

2014/15:22
28 januari

Anf. 42 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S):

Det är inte det vi gör här i dag. Vi informerar bara. Jag vill bara vara väldigt tydlig med det, även om jag naturligtvis uppskattar alla inpass.

Anf. 43 ORDFÖRANDEN:

I stället för blågröna alger kan vi kanske ha blårodgröna trådar som betyder att man har en samsyn i vissa frågor.

Jag har inte uppfattat att någon mer vill ha ordet nu. Vi tackar för informationen. Ärendena utvecklas snabbt här, så när det blir konkreta beslut kommer sakerna att återkomma till nämnden.

§ 1 Utrikes frågor (gemensamt sammanträde med

utrikesutskottet).....	1
Anf. 1 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G FORSLUND (S).....	1
Anf. 2 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	1
Anf. 3 MARIA WEIMER (FP)	3
Anf. 4 HANS LINDE (V)	3
Anf. 5 KARIN ENSTRÖM (M).....	4
Anf. 6 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	4
Anf. 7 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G FORSLUND (S).....	5
Anf. 8 TINA ACKETOFT (FP)	6
Anf. 9 DÉsirÉE PETHRUS (KD)	6
Anf. 10 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	7
Anf. 11 KENT HÄRSTEDT (S).....	8
Anf. 12 VALTER MUTT (MP)	8
Anf. 13 MARGARETA CEDERFELT (M).....	8
Anf. 14 SOFIA ARKELSTEN (M).....	9
Anf. 15 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	9
Anf. 16 Utrikesrådet TORBJÖRN SOHLSTRÖM.....	10
Anf. 17 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	10
Anf. 18 Utrikesutskottets ordförande KENNETH G FORSLUND (S).....	10

§ 2 Utrikes frågor (endast EU-nämnden) 11

Anf. 19 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 20 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	11
Anf. 21 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 22 KARIN ENSTRÖM (M).....	11
Anf. 23 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	11
Anf. 24 ORDFÖRANDEN.....	11
Anf. 25 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	11
Anf. 26 DÉsirÉE PETHRUS (KD)	12
Anf. 27 ORDFÖRANDEN.....	12
Anf. 28 Kabinettssekreterare ANNIKA SÖDER	12
Anf. 29 ORDFÖRANDEN.....	12

§ 3 Rättsliga och inrikes frågor 13

Anf. 30 ORDFÖRANDEN.....	13
Anf. 31 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S).....	13
Anf. 32 ORDFÖRANDEN.....	15
Anf. 33 ESKIL ERLANDSSON (C).....	15
Anf. 34 KRISTER HAMMARBERGH (M)	15
Anf. 35 TINA ACKETOFT (FP)	15
Anf. 36 AMINEH KAKABAVEH (V)	16
Anf. 37 ORDFÖRANDEN.....	16
Anf. 38 DÉsirÉE PETHRUS (KD)	17
Anf. 39 ORDFÖRANDEN.....	17
Anf. 40 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S).....	17

2014/15:22
28 januari

Anf. 41 KRISTER HAMMARBERGH (M).....	18
Anf. 42 Statsrådet ANDERS YGEMAN (S).....	18
Anf. 43 ORDFÖRANDEN	18